

Către frații mei!¹

16 noiembrie 1921.

Gândul de a pleca pentru a fi cu Domnul este foarte plăcut pentru mine, fără niciun amestec deranjant. Este pacea cu Dumnezeu. În ciuda relațiilor familiale foarte fericite, gândul nu este însoțit de niciun regret, iar Dumnezeu știe dacă îi iubesc pe toți ai mei și pe toți frații și dacă prețuiesc afecțiunea lor. Dacă plecarea de lângă aceste *persoane* nu are nimic amar pentru mine, cu atât mai puțin renunțarea la *lucrurile* pământești! Singurul lucru care ar putea trezi un oarecare regret în mine ar fi întreruperea lucrării începute. Dar în ceea ce privește munca mea *deosebită* pentru Adunarea Domnului, am deplină încredere că El va avea grijă de aceasta, trezind până la revenirea Sa instrumente potrivite pentru îndeplinirea acestei sarcini. El a purtat deja de grijă de cea mai importantă publicație, editarea traducerii Bibliei. În ceea ce privește „Reflecții asupra Cuvântului lui Dumnezeu”, constat cu bucurie că nu mai este niciun volum de completat și de revizuit după ultima ediție în limba engleză, astfel încât munca va fi ușoară în viitor și se va limita la reeditarea diferitelor cărți.

Un lucru, pe care doresc să-l realizez tot mai mult, ca o anticipare a fericirii eterne, este prezența personală a Domnului într-un moment în care încă nu-L vedem – prezența Sa care se exprimă în cuvintele: „Tu ești cu mine”. Cred că toți ar trebui să tindem spre aceasta.

Le las tuturor fraților mei cuvintele din Coloseni 3.13-15: „Îngăduindu-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos v-a iertat, așa și voi; iar peste toate acestea, îmbrăcați dragostea, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Hristos, la care ați și fost chemați într-un *singur* trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți mulțumitori.” Fraților, care sunt ocupați cu lucrarea Domnului, le las cuvântul din Romani 12.3: „Pentru că, prin harul care mi-a fost dat, spun fiecăruia care este între voi să nu aibă gânduri înalte, peste ceea ce trebuie să gândească, ci să gândească așa ca să fie cumpătat, după cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia o măsură de credință”.

În ceea ce mă privește, aș dori să mulțumesc tuturor pentru sprijinul lor îndelungat, pentru afecțiunea lor neîncetată, care a fost sporită de afecțiunea lor față de cei dragi mie.

Nu-mi rămâne decât să cer iertare tuturor celor pe care i-am rănit sau jignit în timpul lungii mele vieți, inclusiv celor față de care am dat dovadă adesea de lipsă de răbdare.

Fie ca Domnul să trezească în rândul fraților noștri tineri inimi sincere, care să se hrănească din Cuvântul Său, să persevereze în rugăciune, pentru a se implica în lucrarea Sa, slujitori ai adunării, plini de zel pentru Evanghelie, de energie pentru luptă, și fie ca ei să fie păstrați fără să se poticnească până în ziua lui Hristos!

În încheiere, aș dori să îi avertizez pe frați în mod deosebit cu privire la două pericole: 1. *asemănarea cu lumea*, care se manifestă astăzi prin interesul crescând pentru lucrurile acestei lumi, în timp ce interesul pentru Cuvânt scade în aceeași măsură; 2. pericolul unei false *inimi*

¹ Acest ultim mesaj al fratelui nostru preaiubit Dr. H. Rossier, plecat la Domnul, adresat fraților lui este preluat din publicația franceză „Le Messenger Evangelique”, a cărei coordonare a fost timp de 58 de ani în mâinile celui adormit.

larg deschise,² care ar însemna dispariția necondiționată a mărturiei încredințate nouă de Domnul. Dragostea frățească este cu atât mai adevărată cu cât este mai strânsă legătura cu cărarea cu care se unește, adică cu cât este mai precisă ascultarea față de întregul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Lucrurile menționate sunt dorința sinceră a fratelui vostru slab în Hristos,

H. Rossier.
22 aprilie 1924.

Nu uitați, dragi frați, că, oricare ar fi scindările, pe care dușmanul le-a provocat între noi, spre umilirea noastră personală și profundă, mărturia noastră despre *unitatea trupului lui Hristos* rămâne valabilă și că orice încercare de adaptare la diversele secte independente ale creștinătății ar fi negarea necondiționată și pierderea acestei mărturii. H. R.

Titlul original: „An meine Brüder!”

Sursa: *Botschafter des Heils in Christo*, Anul 76, 1928, pag. 169-171.

² Sau neglijarea principiilor creștine.